



REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 7 dhjetor 2015
Nr. ref.:RK868/15

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI34/15

Parashtrues

Avdullah Kurti

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës së Apelit të
Kosovës, Ac. nr. 1066/13, të 24 nëntorit 2014**

GJKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare, dhe
Bekim Sejdiu, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Avdullah Kurti nga fshati Vllahi, në Mitrovicë (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës Ac. nr. 1066/13, të 24 nëntorit 2014.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të kontestuar të Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ac. nr. 1066/13, të 24 nëntorit 2014.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) dhe në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 16 mars 2015, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 21 prill 2015, Kryetari i Gjykatës caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Bekim Sejdiu.
7. Më 22 maj 2015, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës së Apelit të Kosovës.
8. Më 14 tetor 2015, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës ta deklarojë kërkesën të papranueshme.

Përmbledhja e fakteve

9. Nga dokumentet e përfshira në kërkesë, rezulton se parashtruesi ishte i punësuar në Shërbimin e Kontabilitetit Shoqëror - Dega në Mitrovicë (në tekstin e mëtejme: SHKSH), prej 1 qershorit 1973 deri më 31 gusht 2001, kur marrëdhënia e tij e punës ishte ndërprerë. SHKSH-ja ishte shpërbërë dhe Autoriteti Bankar dhe i Pagesave të Kosovës (në tekstin e mëtejme: ABPK) është themeluar në pajtim me Rregulloren e UNMIK-ut 1999/20. ABPK-ja e kishte ndërprerë kontratën e punës së parashtruesit të kërkesës, sepse, *inter alia*, nuk e konsideronte veten si trashëgimtare të SHKSH-së.
10. Në një datë të pacaktuar, parashtruesi i kërkesës parashtrroi kërkesëpadi kundër ABPK-së në Gjykatën Komunale në Mitrovicë, me të cilën kërkoi kthimin në punë dhe kompensimin për të ardhurat e papaguara personale.
11. Më 25 qershor 2001, Gjykata Komunale (Aktgjykimi C. nr. 21/2001) e aprovoi kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës dhe e obligoi të paditurën që ta kthejë parashtruesin e kërkesës në vendin e punës me të gjitha të drejtat dhe detyrimet

që rrjedhin nga marrëdhënia e punës dhe t'ia kompensojë të ardhurat personale në vlerë prej 380 DM, duke filluar nga 31 gushti 2000 në afat prej 15 ditësh. Gjykata Komunale arsyetoi, *inter alia*, se ABPK-ja kishte vazhdimësi dhe i trashëgoi të gjitha të drejtat dhe detyrimet e SHKSH-së, se ishte e padiskutueshme se parashtruesi i kërkesës ishte në marrëdhënie të përhershme të punës deri në momentin e themelimit të ABPK-së dhe se ABPK-ja kishte punësuar punëtorë të rinj në kundërshtim me Ligjin e aplikueshëm për marrëdhënien e punës.

12. Më 28 shtator 2001, ABPK parashtrroi ankesë në Gjykatën e Qarkut në Mitrovicë duke pretenduar, *inter alia*, shkelje esenciale të dispozitave të Ligjit të Procedurës Kontestimore (në tekstin e mëtejme: LPK), vërtetimit jo të plotë dhe të gabuar të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale.
13. Më 23 mars 2002, parashtruesi i kërkesës parashtrroi në Gjykatën Komunale në Mitrovicë propozim për përmbarimin e Aktgjykimit të saj (C. nr. 21/2001, të 25 qershorit 2001), duke kërkuar që ABPK-ja ta kthejë atë në vendin e punës me të gjitha të drejtat dhe detyrimet që rrjedhin nga marrëdhënia e punës, dhe t'ia kompensojë atij të ardhurat personale deri në kthimin përfundimtar në vendin e punës.
14. Më 26 prill 2002, Gjykata e Qarkut (Aktgjykimi Ac. nr. 140/2001) e refuzoi ankesën e ABPK-së, si të pabazuar, dhe vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale. Gjykata e Qarkut arsyetoi, *inter alia*, se është e padiskutueshme se ABPK-ja administron pasuritë të cilat më parë janë administruar nga SHKSH, se është e padiskutueshme se ABPK-ja është një subjekt i pavarur juridik që ka të bëjë me veprimtarinë e qarkullimit të pagesave dhe se të gjitha këto karakteristika i kishte edhe SHKSH, se ABPK-ja ka punësuar punëtorë të rinj, pa i respektuar procedurat ligjore, dhe përveç kësaj, ABPK ka ndërprerë marrëdhënien e punës së parashtruesit të kërkesës pa kryer ndonjë procedurë në pajtim me Ligjin për marrëdhënien e punës.
15. Më 20 maj 2002, ABPK parashtrroi kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme duke pretenduar, *inter alia*, shkelje esenciale të dispozitave të LPK-së dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale. Prokurori Publik i Kosovës, gjithashtu, iu bashkëngjiti procedurës, duke parashtruar kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë kundër aktgjykimeve në fjalë për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale.
16. Më 7 qershor 2002, Gjykata Komunale (Aktvendimi E. nr. 272/2002) lejoi ekzekutimin e Aktgjykimit të saj (C. nr. 21/2001, të 25 qershorit 2001), me të cilin urdhërohej kompensimi dhe kthimi i parashtruesit të kërkesës në vendin e punës. Gjykata Komunale në Mitrovicë më pas kishte hedhur poshtë, si të pabazuar, kundërshtimin e ABPK-së (Aktvendimi E. nr. 272/2002, i 12 korrikut 2002).
17. Më 26 nëntor 2002, Gjykata Supreme (Aktgjykimi MLC. nr. 2/2002) konstatoi:

“Pranohet kërkesa për mbrojtje të ligjshmërisë e Prokurorit Publik të Kosovës dhe revizioni i të paditurit; ndryshohen aktgjykimi i Gjykatës së

Qarkut Mitrovicë, Ac. nr. 140/2001 datë 26.4.2002 dhe ai i Gjykatës Komunale Mitrovicë, C. nr. 21/2001 datë 25.6.2001, ashtu që refuzohet si e pabazuar kërkesëpadia e paditësit që të detyrohet i padituri Autoriteti Bankar dhe i Pagesave i Kosovës - Filiali në Mitrovicë, që paditësin ta kthejë në vendin e tij të punës, me të gjitha të drejtat dhe detyrimet nga marrëdhënia e punës si dhe të bëjë shpërblimin e të ardhurave personale prej 380 DM në muaj, duke filluar prej 31.8.2000 deri në kthimin e paditësit në vendin e punës”.

18. Përveç kësaj, në aktgjykimin e lartpërmendur të Gjykatës Supreme në pjesën e tij relevante theksohet:

“Vërtet, paditësi ka qenë në marrëdhënie pune në ish-SHKSH dhe gjerë më 31.8.2000 i padituri ia ka paguar, në formë ndihme, stipendiumin mujor në një shumë prej 210 DM. Sipas Rregullores 1999/20 datë 15. 11.1 999, Autoriteti Bankar dhe i Pagesave i Kosovës (BPK) është një person juridik publik i veçantë dhe, sipas dispozitës së nenit 3.2 të Rregullores së UNMIK-ut nr. 1999/120, BPK-ja mund të përdorë dhe të administrojë, në emër të UNMIK-ut, pronën e Bankës Kombëtare të Kosovës, me qendër në rr. "Mareshali Tito" (tani "Nënë Tereza"), si dhe pronën e shërbimit të pagesave publike të Kosovës me qendër në rr. "Lenini" në Prishtinë. Me Rregulloren e UNMIK-ut nr. 1999/11 të datës 13. 10.1999, është parashikuar ushtrimi i kontrollit mbi pajisjet, objektet dhe shërbimet e pagesave. Ndër të tjera, me dispozitën e nenit 1 të kësaj Rregulloreje është paraparë që të gjitha pajisjet dhe objektet, duke përfshirë gjithë pasurinë e luajtshme dhe të paluajtshme, që gjendet në Kosovë dhe që janë përdorur nga Shërbimi i Pagesave Publike i Kosovës, me seli në rr. "Lenini" në Prishtinë, do të përdoren dhe do të administrohen nga UNMIK-u.

Për faktin se i padituri i administron mjetet themelore, të cilat i ka administruar ish-Shërbimi i Kontabilitetit Shoqëror, nuk mund të përfundohet për ekzistimin e ndonjë suksesioni juridik mes të paditurit dhe ish-SHKSH, nga se, sipas nenit 6 të Rregullores 1999/1 UNMIK-u do të administrojë pasurinë e luajtshme dhe të paluajtshme, duke përfshirë financat, llogaritë bankare dhe pronën tjetër të çdo organi të tij që gjendet në territorin e Kosovës. Nuk ekziston asnjë bazë juridike me cilën parashikohet që i padituri ka trashëguar detyrimet nga ish-SHKSH-ja. Përveç kësaj, paditësi ka qenë i njoftuar që pagesa në formë burse nga ana e të paditurit do të bëhet gjer më 31.8.2000 dhe nëse do të ekzistonte nevoja për punësim brenda organizatës, paditësi kishte të drejtë të konkurronte për atë vend pune. Gjykata e shkallës së parë, sikurse edhe gjykata e shkallës së dytë, gabimisht kanë zbatuar të drejtën materiale, kur kanë gjetur se kërkesëpadia e paditësit është e bazuar. Për këtë arsye, me pranimin e kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë dhe revizionit, të dy aktgjykimet janë ndryshuar dhe kërkesëpadia e paditësit është refuzuar si e pabazuar”.

19. Më 28 janar 2003, parashtruesi i kërkesës parashtrroi propozim për përsëritje të procedurës në Gjykatën Supreme. Parashtruesi pretendonte, *inter alia*, se atij nuk i ishte dhënë mundësia që të marrë pjesë në shqyrtim pranë Gjykatës

Supreme dhe se Aktgjykimi i kundërshtuar i Gjykatës Supreme është tërësisht i pabazuar, i papranueshëm dhe i paligjshëm.

20. Më 19 korrik 2006, Gjykata e Qarkut (Aktgjykimi Ac. nr. 90/2002) refuzoi ankesën e ABPK-së dhe vërtetoi Aktvendimin e Gjykatës Komunale (E. nr. 272/2002, të 7 qershorit 2002). Gjykata e Qarkut arsyetoi, se në bazë të nenit 384 të LPK-së revizioni i parashtruar nuk mund të ndalojë ekzekutimin e aktgjykimit të plotfuqishëm dhe se në rastin konkret në bazë të aplikimit të dispozitës në fjalë, Aktgjykimi i plotfuqishëm (C. nr. 21/2001, i 25 qershorit 2001) nuk mund të pezullohet.
21. Më 14 shkurt 2007, Gjykata Supreme (Aktvendimi PPC. Nr. 3/2006) konstatoi se propozimi i parashtruesit të kërkesës për përsëritje të procedurës është i pabazuar. Gjykata Supreme, *inter alia*, arsyetoi se në pajtim me nenin 391 të LPK-së vendosi lidhur me revizion duke u bazuar vetëm në dokumentet zyrtare të rastit.
22. Më 19 shkurt 2013, Gjykata Themelore në Mitrovicë (Aktvendimi E. nr. 577/2009) lejoi ekzekutimin e propozimit të parashtruesit të kërkesës.
23. Më 4 mars 2013, Banka Qendrore e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: BQK-ja) si trashëgimtare e ABPK-së, parashtrroi kundërshtim në Gjykatën Themelore në Mitrovicë kundër Aktvendimit Nr. 577/09, të 19 shkurtit 2013 për lejimin e propozimit për përmbarim. BQK-ja pretendoi, *inter alia*, se vendimi i kontestuar nuk mund të ekzekutohet, për shkak se ekzistojnë dy vendime të Gjykatës Supreme (Aktgjykimi MLC Nr. 2/2002, i 26 nëntorit 2002, dhe Aktvendimi PPC. Nr. 3/2006, i 14 shkurtit 2007), me të cilët janë anuluar vendimet e Gjykatës Komunale dhe të Qarkut në Mitrovicë (Aktgjykimi C. nr. 21/2001, i 25 qershorit 2001, dhe Ac. nr. 140/2001, i 26 prillit 2002).
24. Më 29 mars 2013, Gjykata Themelore në Mitrovicë (Aktvendimi E. nr. 577/2009) aprovoi kundërshtimin e BQK-së. Gjykata Themelore në Mitrovicë arsyetoi, *inter alia*, se Gjykata Supreme e ka aprovuar kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë të parashtruar nga Prokurori Publik dhe revizionin e BQK-së për të ndryshuar vendimet e Gjykatës Komunale dhe të Qarkut në Mitrovicë, ka refuzuar, si të pabazuar, kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës për t'u kthyer në vendin e punës dhe, përveç kësaj, Gjykata Supreme më pas hodhi poshtë, si të pabazuar, propozimin e parashtruesit të kërkesës për përsëritje të procedurës.
25. Më 4 prill 2013, parashtruesi ushtroi ankesë në Gjykatën e Apelit të Kosovës kundër vendimit të lartpërmendur të Gjykatës Themelore në Mitrovicë. Parashtruesi i kërkesës u ankua, *inter alia*, se ai ishte i privuar padrejtësisht nga e drejta për t'u kthyer në vendin e punës dhe se Gjykata Themelore kishte shkelur nenin 384 të LPK-së, i cili parasheh se revizioni nuk mund të ndalojë ekzekutimin e aktgjykimit të plotfuqishëm.
26. Më 24 nëntor 2014, Gjykata e Apelit e Kosovës (Aktvendimi Ac. nr. 1066/13) konstatoi se: "*NDRYSHOHET aktvendimi i Gjykatës Themelore në Mitrovicë, E. nr. 577/09 të datës 29.03.2013, dhe gjykohet: përfundon procedura përmbarimore e lejuar në bazë të aktvendimit mbi caktimin e ekzekutimit të*

Gjykatës Themelore në Mitrovicë, E nr. 577/09 të datës 19.02.2013. dhe PRISHEN veprimet e ndërmarra përmbarimore. Gjykata e Apelit arsyetoi, *inter alia*, se Aktgjykimi (C. nr. 21/2001, i 25 qershorit 2001) me të cilin lejohej përmbarimi ishte ndryshuar nga Gjykata Supreme, procedura përmbarimore kishte përfunduar dhe aktet e ndërmarra të përmbarimit ishin anuluar në pajtim me nenin 57.3 (Vendosja sipas prapësimit) në lidhje me nenin 73 (Marrja fund e përmbarimit) të Ligjit për Procedurën Përmbarimore.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

27. Parashtruesi i kërkesës pretendon se në rastin e tij: *“...që nga fillimi deri në fund janë bërë shkelje të konsiderueshme të ligjit dhe të Kushtetutës”*.
28. Parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata: *“... ta keni në konsideratë këtë Aktvendim Ac. nr. 90/2002 të Gjykatës së Qarkut në Mitrovicë ku thuhet që në pajtim me nenin 384 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, revizioni i parashtruar nuk e ndalon përmbarimin e aktgjykimit të plotfuqishëm”*.
29. Parashtruesi i kërkesës, përgjithësisht, pretendon shkelje të Kushtetutës; megjithatë, ai nuk thirret në ndonjë dispozitë kushtetuese në veçanti.

Pranueshmëria e kërkesës

30. Gjykata së pari vlerëson nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbytur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
31. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, i cili parasheh:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.
32. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësojë saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojë”.
33. Gjykata më tej merr parasysh rregullin 36 (1) (d) dhe 2 (d) të Rregullores së punës, i cili përcakton:
 - (1) *“Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:*
...
(d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.
 - (2) *Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:...*
(d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.

34. Në rastin konkret, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata: *“ta kini në konsideratë Aktvendimin Ac. nr. 90/2002 të Gjykatës së Qarkut në Mitrovicë që thekson se sipas nenit 384 të Ligjit për Procedurën Kontestimore revizioni i parashtruar nuk mund ta ndalojë ekzekutimin e aktgjykimit të plotfuqishëm... dhe se në rastin e tij që nga fillimi deri në fund janë bërë shkelje të ligjit dhe të Kushtetutës”*.
35. Gjykata konsideron se Gjykata e Apelit e Kosovës ka dhënë arsyetim të mjaftueshëm, duke shpjeguar se Gjykata Supreme vërtetoi revizionin e parashtruar nga ABPK, dhe refuzoi kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës dhe se Gjykata Supreme më pas refuzoi, si të pabazuar, kërkesën e parashtruesit për përsëritje të procedurës.
36. Në të vërtetë, Gjykata e Apelit vendosi që *“përfundon procedura përmbarimore e lejuar në bazë të aktvendimit mbi caktimin e ekzekutimit të Gjykatës Themelore në Mitrovicë, E nr. 577/09 të datës 19.02.2013 dhe PRISHEN veprimet e ndërmarra përmbarimore,”* duke shpjeguar se procedura përmbarimore ishte ndryshuar na Gjykata Supreme dhe veprimet e ndërmarra përmbarimore ishin anuluar.
37. Për më tepër, çështja nëse revizioni i parashtruar e ndalon procedurën përmbarimore ose nëse një institucion është trashëgimtar i një tjetri janë çështje të ligjshmërisë, që duhet të zgjidhen nga gjyqësori i rregullt.
38. Në këtë drejtim, Gjykata konsideron se kërkesa e parashtruesit nuk ngre çështje kushtetuese por më tepër çështje të ligjit dhe të fakteve që kanë të bëjnë me detyrat dhe prerogativën e gjykatave të rregullta, që u janë dhënë atyre me ligj dhe Kushtetutë.
39. Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të merret me gabimet e faktit ose të ligjit, që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta, gjatë vlerësimit të provave apo zbatimit të ligjit (ligjshmëria), përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura nga Kushtetuta (kushtetutshmëria).
40. Në të vërtetë, është roli i gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz kundër Spanjës [DHM]*, Nr. 30544/96, para. 28, Gjykata Evropiane për të Drejta të Njeriut [GJEDNJ] 1999-I).
41. Gjykata Kushtetuese rikujton se nuk është gjykatë e gjetjes së fakteve, dhe se vërtetimi i drejtë dhe i plotë i gjendjes faktike është juridiksion i plotë i gjykatave të rregullta, ndërsa roli i Gjykatës Kushtetuese është vetëm që të sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat që garantohen me Kushtetutë dhe instrumente të tjera ligjore, prandaj, nuk mund të veprojnë si “gjykatë e shkallës së katërt” (Shih rastin *Akdivar kundër Turqisë*, Nr. 21893/93, GJEDNJ, Aktgjykimi i 16 shtatorit 1996, para. 65, po ashtu *mutatis mutandis* në Rastin KI86/11, parashtrues i kërkesës *Milaim Berisha*, Aktvendim për papranueshmëri, i 5 prillit 2012).

42. Gjykata thekson se detyrë e saj është të vërtetojë nëse procedurat në gjykatat e rregullta ishin të drejta në tërësi, duke përfshirë edhe mënyrën e marrjes së provave (Shih rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Nr. 13071/87, Raport i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, i 10 korrikut 1991).
43. Në të vërtetë, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk tregon si dhe pse Gjykata e Apelit kishte vepruar në mënyrë arbitrare apo të padrejtë, kur kishte konkluduar se përmbarimi ishte anuluar nga Gjykata Supreme.
44. Përveç kësaj, Gjykata Kushtetuese nuk mund ta zëvendësojë vlerësimin e vet të fakteve me atë të gjykatave të rregullta dhe, si rregull i përgjithshëm është detyrë e këtyre gjykatave që t'i vlerësojnë provat e vëna në dispozicion.
45. Në këto rrethana, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk e ka mbështetur me prova pretendimin e tij për shkelje të të drejtave themelore të njeriut të garantuara me Kushtetutë, sepse faktet e paraqitura nga ai në asnjë mënyrë nuk tregojnë që Gjykata e Apelit e Kosovës ia kishte mohuar atij të drejtat e garantuara me Kushtetutë.
46. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar dhe duhet të deklarohet e papranueshme, në pajtim me rregullin 36 (2) (d) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 36 (2) (d) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 14 tetor 2015, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve dhe ta publikojë këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- III. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Ivan Čukalović

Arta Rama-Hajrizi

